SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 7. aprila 2011*

V zadevi T-84/08,

Intesa Sanpaolo SpA s sedežem v Torinu (Italija), ki jo zastopata A. Perani in P. Pozzi, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa D. Botis, zastopnik,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG s sedežem v Düsseldorfu (Nemčija), ki jo zastopajo R. Kaase, J-C. Plate in M. Berger, odvetniki,

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 19. decembra 2007 (zadeva R 138/2006-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG in Intesa Sanpaolo SpA,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi O. Czúcz, predsednik, I. Labucka, sodnica, in K. O'Higgins (poročevalec), sodnik,

sodni tajnik: N. Rosner, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 18. februarja 2008,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 9. junija 2008,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 30. maja 2008,

na podlagi obravnave z dne 21. septembra 2010

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, družba Intesa Sanpaolo SpA, je 21. marca 2003 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)).

2 Znamka, katere registracija je bila zahtevana, je besedni znak COMIT.

3 Proizvodi in storitve, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 16, 35, 36, 41 in 42 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, ter – za vsakega od teh razredov – ustrezajo tem opisom:

– razred 16: „Papir, lepenka in izdelki iz teh snovi, ki jih ne obsegajo drugi razredi; tiskarski izdelki; knjigoveški material; fotografije; pisarniški material; lepila za pisarniški material ali za gospodinjstvo; potrebščine za umetnike; čopiči; pisalni stroji in pisarniški pribor (razen pohištva); material za učenje ali poučevanje (razen aparatov); zavijalni materiali iz umetnih snovi (ki jih ne obsegajo drugi razredi); tiskarske črke; klišeji“;

– razred 35: „Oglasna dejavnost; vodenje komercialnih poslov; poslovna administracija; pisarniški posli“;

– razred 36: „Zavarovalništvo; finančni posli; denarni posli; posli v zvezi s posredovanjem nepremičnin“;

– razred 41: „Izobraževanje; pouk; razvedrilo; športne in razvedrilne dejavnosti“;

– razred 42: „Znanstvene in tehnološke storitve in raziskave ter storitve oblikovanja - projektiranja v zvezi s tem; industrijske analize in raziskave; pravna pomoč“.

4 Prijava je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 80/2003 z dne 3. novembra 2003.

5 Predhodnik intervenientke, družbe MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, je 29. januarja 2004 vložil ugovor zoper registracijo prijavljene znamke, sklicujoč se na verjetnost zmede v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009).

6 Ugovor je temeljil na nemški figurativni znamki, registrirani pod številko 39920459, kot je prikazana spodaj:

7 Proizvodi in storitve, zajeti s prejšnjo znamko, na kateri je temeljil ugovor, spadajo v razrede 9, 16, 35, 36, 41 in 42 ter – za vsakega od teh razredov – ustrezajo tem opisom:

– razred 9: „Aparati za snemanje, prenos in reprodukcijo zvoka in slike; magnetni nosilci zapisov, zvočne plošče“;

– razred 16: „Papir, lepenka in izdelki iz teh snovi, vsebovani v razredu 16; tiskarski izdelki; knjigoveški material; fotografije; pisarniški material; lepila za pisarniški material ali za gospodinjstvo; potrebščine za umetnike; čopiči; pisalni stroji in pisarniški pribor (razen pohištva); material za učenje ali poučevanje (razen aparatov); zavijalni materiali iz umetnih snovi, vsebovan v razredu 16; igralne karte; tiskarske črke; klišeji“;

– razred 35: „Oglasna dejavnost; vodenje; poslovna administracija; pisarniški posli“;

– razred 36: „Zavarovalništvo; finančni posli; gotovinske transakcije; posli v zvezi s posredovanjem nepremičnin“;

– razred 41: „Izobraževanje; pouk; razvedrilo; športne in kulturne dejavnosti“;

– razred 42: „Projektne tehniške študije, načrtovanje konstrukcij; gradbeno svetovanje; vse storitve razen tistih iz sektorjev orodja in strojnega orodja“.

8 Z odločbo z dne 12. marca 2006 je oddelek za ugovore ugovoru delno ugodil. Prijavo znamke Skupnosti za proizvode iz razreda 16 je zavrnil, ker je zanje obstajala verjetnost zmede na nemškem ozemlju.

9 Intervenientka je 20. januarja 2006 pri UUNT vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore v delu, v katerem je bil z njo zavrnjen njen ugovor glede storitev iz razredov 35, 36, 41 in 42. V odgovoru na pritožbo je tožeča stranka zahtevala spremembo te odločbe v delu, v katerem je bilo ugodeno ugovoru glede proizvodov iz razreda 16.

10 V odločbi z dne 19. decembra 2007 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) je četrti odbor za pritožbe menil, da je bila pritožba utemeljena, in je zavrnil prijavo znamke Skupnosti za vse prijavljene storitve. Po mnenju odbora za pritožbe so bile storitve, ki jih je bilo treba primerjati, enake. V zvezi z zadevnima znakoma je menil, da je oddelek za ugovore podcenil stopnjo fonetične podobnosti med njima. Ugotovil je, da sta si nasprotujoča si znaka vizualno in predvsem fonetično tako zelo podobna, da bi potrošniki mislili, da imajo storitve, ki se ponujajo pod prijavljeno znamko, isti trgovski izvor kot enake storitve, za katere je varovana prejšnja znamka. Po mnenju odbora za pritožbe je pozornost upoštevne javnosti bolj usmerjena na začetek besede, ki je v obeh znakih enak. Zahtevo tožeče stranke, da naj se odločba oddelka za ugovore spremeni, je odbor za pritožbe zavrgel kot nedopustno, ker je pomenila ločeno pritožbo od tiste, ki jo je vložila intervenientka v tem primeru, kar v Uredbi št. 40/94 ni predvideno.

Predlogi strank

11 Tožeča stranka s tožbo Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– spremeni izpodbijano odločbo;

– potrdi odločbo oddelka za ugovore v delu, v katerem je dovoljena registracija prijavljene znamke za storitve iz razredov 35, 36, 41 in 42;

– spremeni odločbo oddelka za ugovore v delu, v katerem je zavrnjena registracija prijavljene znamke za proizvode iz razreda 16;

– dovoli registracijo prijavljene znamke za vse proizvode in storitve iz razredov 16, 35, 36, 41 in 42;

– UUNT naloži plačilo stroškov, priglašenih v tem postopku, in stroškov, priglašenih za postopek z ugovorom in postopek s pritožbo pred UUNT.

12 UUNT Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– podredno, v primeru ugoditve prvemu tožbenemu razlogu izpodbijano odločbo spremeni glede dopustnosti „podredne pritožbe“;

– tožeči stranki v teh dveh primerih naloži plačilo stroškov ali, podredno, odloči, da UUNT v skladu s členom 136(1) Poslovnika Splošnega sodišča nosi le svoje stroške.

13 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj tožbo zavrne.

14 Tožeča stranka je na obravnavi navedla, da predlaga zgolj razveljavitev izpodbijane odločbe in naložitev stroškov UUNT, ki so nastali pred Splošnim sodiščem in pred odborom za pritožbe UUNT. Splošno sodišče je to vneslo v zapisnik obravnave.

Pravo

15 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga; prvi je kršitev člena 8(3) Uredbe Komisije (ES) št. 216/96 z dne 5. februarja 1996 o poslovniku odborov za pritožbe pri UUNT (UL L 28, str. 11), kakor je bila spremenjena, drugi pa kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 8(3) Uredbe št. 216/96

16 V okviru postopka pred odborom za pritožbe je tožeča stranka v odgovoru na pritožbo vložila pritožbo, s katero je hotela doseči, da bi odbor za pritožbe spremenil odločbo oddelka za ugovore glede proizvodov iz razreda 16. Tožeča stranka meni, da je odbor za pritožbe storil napako, ko ni želel preizkusiti te „podredne pritožbe“, s čimer je kršil člen 8(3) Uredbe št. 216/96.

17 Trdi, da lahko v skladu s to določbo nasprotna stranka pred odborom za pritožbe vloži „podredno pritožbo“. Več odborov za pritožbe naj bi priznalo to pravico na podlagi navedene določbe. Na obravnavi je pojasnila, da ima pravico, da preizkus opravita obe instanci UUNT, in da je bila s tem, da odbor za pritožbe ni hotel preizkusiti „podredne pritožbe“, ta pravica kršena.

18 UUNT meni, da so razlogi odbora za pritožbe glede uporabe člena 8(3) Uredbe št. 216/96 dvoumni. Po mnenju UUNT je odbor za pritožbe želel povedati, da je „podredna pritožba“, kot je ta v obravnavani zadevi, dopustna le, če se nanaša na pravno ali dejansko vprašanje, ki je že bilo navedeno v glavni pritožbi, ali da taka pritožba, če navedene točke niso povezane z glavno pritožbo, ni dopustna in da bi tožena stranka pred odborom za pritožbe glede teh točk lahko vložila ločeno pritožbo.

19 UUNT trdi, da je treba to določbo uporabljati široko, brez implicitnih omejitev, ki jih je uporabil odbor za pritožbe v tem primeru. Tako naj bi bile navedbe tožeče stranke utemeljene. Vendar naj zato ne bi bilo treba razveljaviti izpodbijane odločbe, ker njena obrazložitev zadeva tudi proizvode, na katere se nanaša „podredna pritožba“.

20 V odgovoru na tožbo intervenientka meni, da čeprav člen 8(3) Uredbe št. 216/96 določa možnost „podredne pritožbe“, to, da je četrti odbor za pritožbe pri UUNT ni preizkusil, ne vpliva na presojo glede obstoja verjetnosti zmede v obravnavani zadevi.

21 Najprej je treba poudariti, da navedba, ki jo je intervenientka podala na obravnavi – da člen 8(3) Uredbe št. 216/96 v obravnavani zadevi ne dovoljuje, da bi tožeča stranka vlagala kakršne koli podredne zahteve pri odboru za pritožbe – ni dopustna, ker je ni mogoče povezati s tožbenimi razlogi in trditvami, podanimi v odgovoru na tožbo (glej v tem smislu sklep Sodišča z dne 24. septembra 2009 v zadevi Alcon proti UUNT in *Acri.Tec, C-481/08 P, neobjavljen v ZOdl., točka 17).

22 Člen 8(3) Uredbe št. 216/96 določa:

„V postopkih *inter partes* lahko tožena stranka v svojem odgovoru zahteva odločitev o razveljavitvi ali spremembi izpodbijane odločitve v točki, ki ni bila izpostavljena v pritožbi. Takšne zahteve postanejo brezpredmetne, če pritožnik prekine postopek."

23 Iz besedila te določbe je razvidno, da v okviru postopka pred odborom za pritožbe nasprotna stranka v svojem odgovoru lahko izpodbija odločbo, ki je predmet pritožbe. Že zgolj na podlagi svojega položaja nasprotne stranke lahko ta izpodbija veljavnost odločbe oddelka za ugovore, kot je pravilno trdila tožeča stranka. Poleg tega člen 8(3) Uredbe št. 216/96 te pravice ne omejuje zgolj na razloge, ki so že bili navedeni v pritožbi. Določa namreč, da se zahteve lahko nanašajo na točko, ki ni bila posebej omenjena v pritožbi. Poleg tega v tej določbi ni navedeno, da bi nasprotna stranka lahko sama vložila pritožbo zoper izpodbijano odločbo. Za izpodbijanje odločbe o ugoditvi ugovora in o zavrnitvi zahteve za registracijo znamke Skupnosti sta na voljo dve pravni sredstvi.

24 V obravnavani zadevi je ob upoštevanju navedenega tožeča stranka v skladu s členom 8(3) Uredbe št. 216/96 lahko izpodbijala zavrnitev registracije prijavljene znamke za proizvode iz razreda 16, tako da je odbor za pritožbe to zahtevo napačno zavrgel kot nedopustno.

25 Zato je treba prvemu tožbenemu razlogu, ki se nanaša na kršitev člena 8(3) Uredbe št. 216/96, ugoditi.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94

26 Tožeča stranka izpodbija podobnost nasprotujočih si znakov, tako da naj glede zadevnih storitev ne bi obstajala nikakršna verjetnost zmede in naj bi zato odbor za pritožbe storil napako, ko je razveljavil odločbo oddelka za ugovore. Trdi, da:

– prejšnja znamka vsebuje dodatne figurativne in barvne elemente, zaradi katerih se razlikuje od besednega znaka COMIT;

– se ta znaka razlikujeta tudi fonetično, ker nemški potrošniki zaradi razlik med drugima samoglasnikoma („e“ in „i“) konca besed izgovarjajo različno;

– so med tema znakoma pojmovne razlike; prijavljena znamka COMIT naj bi bila izmišljena beseda, ki v italijanščini pomeni „commerciale“ in „italiana“, medtem ko naj bi prejšnja znamka Comet, ki v angleščini pomeni „komet“, v spomin priklicala nemško besedo „Komet“, ki pomeni enako;

– sta si zaradi teh razlik znaka kot celoti različna; v javnosti naj ne bi bilo nikakršne verjetnosti zmede, tako za proizvode iz razreda 16 kot za storitve iz razredov 35, 36, 41 in 42, ker se povprečnega potrošnika šteje za normalno obveščenega in razumno pozornega ter preudarnega.

27 UUNT in intervenientka izpodbijata trditve tožeče stranke.

28 V skladu s členom 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 se ob ugovoru imetnika prejšnje znamke prijavljena znamka ne registrira, če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki jih označujeta znamki, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka. Verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko.

29 Poleg tega je na podlagi člena 8(2)(a)(ii) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(2)(a)(ii) Uredbe št. 207/2009) za prejšnje znamke treba šteti znamke, registrirane v državi članici, z datumom zahteve za registracijo, ki je pred datumom zahteve za registracijo blagovne znamke Skupnosti.

30 V skladu z ustaljeno sodno prakso verjetnost zmede obstaja takrat, kadar bi javnost lahko mislila, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali, odvisno od primera, iz gospodarsko povezanih podjetij. Iz iste sodne prakse je razvidno, da je treba verjetnost zmede presojati celovito, in sicer po tem, kako upoštevna javnost zazna znake in zadevne proizvode ali storitve, in ob upoštevanju vseh upoštevnih dejavnikov v zadevi, zlasti soodvisnosti med podobnostjo znakov in podobnostjo proizvodov ali storitev, ki jih ti označujejo (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 9. julija 2003 v zadevi Laboratorios RTB proti UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, str. II-2821, točke od 30 do 33 in navedena sodna praksa).

31 Za uporabo člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 verjetnost zmede predpostavlja hkrati enakost ali podobnost nasprotujočih si znamk ter enakost ali podobnost proizvodov ali storitev, ki jih označujeta. Gre za kumulativne pogoje (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 22. januarja 2009 v zadevi Commercy proti UUNT – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, ZOdl., str. II-43, točka 42 in navedena sodna praksa).

32 Na podlagi sodne prakse je treba pri celoviti presoji verjetnosti zmede upoštevati povprečnega potrošnika zadevne kategorije proizvodov, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da se lahko pozornost povprečnega potrošnika spreminja glede na kategorijo zadevnih proizvodov ali storitev (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 13. februarja 2007 v zadevi Mundipharma proti UUNT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, ZOdl., str. II-449, točka 42 in navedena sodna praksa).

33 V obravnavani zadevi, ker se zadevne storitve ponujajo širši javnosti in ker je prejšnja znamka registrirana v Nemčiji, je ciljna javnost povprečni nemški potrošnik. Tega

se šteje za normalno obveščenega in razumno pozornega ter preudarnega (sodba Sodišča z dne 22. junija 1999 v zadevi Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, str. I-3819, točka 26).

34 V skladu z izpodbijano odločbo so zadevne storitve iz razredov 35, 36, 41 in 42 enake. Treba je ugotoviti, da stranki ne prerekata te ugotovitve.

Primerjava znakov

35 Celovita presoja verjetnosti zmede, kar zadeva vizualno, fonetično ali pojmovno podobnost nasprotujočih si znakov, mora temeljiti na celotnem vtisu, ki ga ti dajejo, ob upoštevanju predvsem njihovih razlikovalnih in prevladujočih elementov. Zaznava znamk, ki jo ima povprečni potrošnik zadevnih proizvodov ali storitev, je pri celoviti presoji te verjetnosti najpomembnejša. Povprečni potrošnik v zvezi s tem navadno znamko zaznava kot celoto in ne preverja njenih posameznih podrobnosti (glej sodbo Sodišča z dne 12. junija 2007 v zadevi UUNT proti Shaker, C-334/05 P, ZOdl., str. I-4529, točka 35 in navedena sodna praksa).

36 Prvič, glede vizualne primerjave je odbor za pritožbe v točki 15 izpodbijane odločbe pravilno ugotovil, da sta si zadevna znaka podobna.

37 Glede tega je treba opozoriti, da nič ne nasprotuje temu, da se preveri obstoj vizualne podobnosti med besedno in figurativno znamko, saj imata ti vrsti znamk grafično obliko, ki lahko daje vizualni vtis (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 4. maja 2005 v zadevi Chum proti UUNT – Star TV (STAR TV), T-359/02, ZOdl., str. II-1515, točka 43 in navedena sodna praksa).

38 Treba je ugotoviti, da so vizualne razlike med zadevnima znakoma zanemarljive. Prijavljena besedna znamka je beseda „comit“. Prejšnja figurativna znamka je beseda „comet“, napisana v krepkem tisku z rdečimi črkami in podčrtana rdeče-zeleno. Štiri od petih črk, ki sestavljajo znaka, so enake. Edina razlika med besedama je v predzadnji črki, in sicer „i“ oziroma „e“. V nasprotju s trditvami tožeče stranke figurativne razlike med tema znakoma niso bistvene in ne spreminjajo vtisa podobnosti med skoraj enakima besedama, ki sestavljata znaka in sta v njiju prevladujoči.

39 Drugič, kar zadeva fonetično primerjavo, je treba ugotoviti, kot je ugotovil odbor za pritožbe v točki 15 izpodbijane odločbe, da sta si zadevna znaka prav tako podobna. Namreč, prvi zlog „com“, ki bo najprej zaznan in razumljen, je na začetku obeh znakov enak. Poleg tega druga zloga, in sicer „it“ oziroma „et“, vsebujeta kratek samoglasnik in se oba končujeta s črko „t“.

40 Zato je treba ugotoviti, da sta si zadevna znaka vizualno in fonetično podobna.

41 Tretjič, kar zadeva pojmovno primerjavo, je odbor za pritožbe v točki 15 izpodbijane odločbe menil, da je obstajala razlika zaradi dejstva, da bi del nemške javnosti prejšnjo

znamko lahko zaznal kot angleško poimenovanje, ki ustreza nemški besedi „Komet“ (ki pomeni „komet“), vendar da ta razlika ni bila dovolj očitna in pomembna, da bi odtehtala močno vizualno in fonetično podobnost med tema znakoma.

42 Poudariti je treba, da se zadevni znamki pojmovno razlikujeta. Namreč, pomen besede „komet“ v povezavi s prejšnjo znamko povzroča neko razlikovanje. Glede prijavljene znamke bo, kot je ugotovil UUNT, nemška javnost besedo „comit“ razumela kot izmišljeno besedo brez kakršnega koli pomena. Vendar je treba upoštevati, da je predpona „com“, ki pomeni „commerce“ (trgovino) ali „commercial“ (trgovinski), ki si jo znaka delita, v poslovnem svetu zelo razširjena okrajšava, kot je navedla tožeča stranka na obravnavi. Zato glede na to, da imata začetka znakov enak pomen, pojmovna razlika ni tako pomembna, da bi lahko izničila vizualno in fonetično podobnost.

43 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da sta si zadevni znamki, presojani celovito, podobni. Zato je treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe v točki 16 izpodbijane odločbe pravilno ugotovil, da se z zadevnima znakoma ustvarja podoben celostni vtis.

Verjetnost zmede

44 Celovita presoja vključuje neko soodvisnost upoštevanih dejavnikov, zlasti podobnosti znamk ter podobnosti označenih proizvodov in storitev. Tako se lahko nizka stopnja podobnosti med označenimi proizvodi in storitvami izravna z visoko stopnjo podobnosti med znamkami in obratno (sodba Sodišča z dne 29. septembra 1998

v zadevi Canon, C-39/97, Recueil, str. I-5507, točka 17, in sodba Splošnega sodišča z dne 14. decembra 2006 v združenih zadevah Mast-Jägermeister proti UUNT – Licorera Zacapaneca (VENADO z okvirjem), T-81/03, T-82/03 in T-103/03, ZOdl., str. II-5409, točka 74).

45 V obravnavani zadevi je, ker so zadevne storitve enake in ker sta si zadevna znaka podobna, odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da je obstajala verjetnost zmede v zadevni javnosti.

46 Zaradi izrazitih podobnosti med zadevnima znakoma, zlasti vizualne in fonetične, in zaradi ugotovljene enakosti zadevnih storitev je namreč verjetno, da bo javnost pomešala zadevni znamki, saj je treba upoštevati dejstvo, da ima potrošnik le redko priložnost neposredno primerjati različne znamke, tako da se mora zanesti na nepopolno podobo, ki jo je ohranil v spominu (zgoraj navedena sodba Lloyd Schuhfabrik Meyer, točka 26).

47 Iz vsega navedenega je razvidno, da v okoliščinah obravnavane zadeve kljub določeni pojmovni razliki in stopnji pozornosti povprečnega nemškega potrošnika odbor za pritožbe ni kršil člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94, ker bi ta javnost lahko mislila, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali, odvisno od primera, iz ekonomsko povezanih podjetij.

48 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

49 Glede na vse navedeno je treba izpodbijano odločbo razveljaviti v delu, v katerem je odbor za pritožbe zavrgel zahtevo tožeče stranke glede proizvodov iz razreda 16.

Stroški

50 V skladu s členom 87(3) Poslovnika lahko Splošno sodišče odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške, če vsaka stranka uspe samo deloma. V obravnavani zadevi je tožeča stranka deloma uspela.

51 V skladu s členom 87(4), tretji pododstavek, Poslovnika lahko Splošno sodišče odredi, da intervenient nosi svoje stroške.

52 Glede tega je treba opozoriti, da se na podlagi člena 136(2) Poslovnika stroški, ki so bili za stranke v postopku pred odborom za pritožbe nujni, štejejo za stroške, ki se lahko povrnejo.

53 V teh okoliščinah je treba odrediti, da UUNT nosi svoje stroške in polovico stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka, vključno s stroški postopka pred odborom za pritožbe. Intervenientka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

1. **Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 19. decembra 2007 (zadeva R 138/2006-4) se razveljavi v delu, v katerem je zavržena zahteva družbe Sanpaolo SpA glede proizvodov iz razreda 16.**

2. **V preostalem se tožba zavrne.**

3. **UUNT nosi svoje stroške in polovico stroškov, ki jih je priglasila družba Intesa Sanpaolo.**

4. **Družba MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG nosi svoje stroške.**

Czúcz Labucka O'Higgins

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 7. aprila 2011.

Podpisi